

Եղիշե Չարենց

Խեղկատակ

Ու գինու պես քո հոգին
Հորդ կթափվի նրանց մութ
Ու մահահոտ հատակին:
«Խրախճանք», Բալլադ 1-ի

Կուգե՞ք - երգեմ ՝
Ձեզ համար,
Հիմա:
Այնպես երգեմ, որ զգաք-
Ինչ որ կուգեք, կուգեք - սեր
Կուգեք - մահ:
Ես երգում եմ, որ հուզեմ.
Տալիս եմ երգս լուսե
Ու՛ն որ կուգեք. թեկուզ նա
Լինի պոռնիկը վերջին.
Դուր չի՞ գալիս ձեզ միթե
Այս քնքշությունը -
Առջի:

Ես երգում եմ ակամա:
Ի՛նչ էլ երգեմ, կուգեք - սեր,
Կուգեք - մահ: -
Բայց չե՛մ կեղծում ես երբեք:

Լսե՛ք երգերս

Ահա-

Լսե՛ք երգերս, բայց թե -

Չհարբեք:

Ես չեմ ուզում, որ հարբեք.

Լավ չէ, գիտե՞ք, երբ որ մի

Անհու՛ն կարոտ դառնում է քաղցր

Քամի...

Չե՞ք հասկանում:

Իզու՛ր, իզու՛ր: Դուք պե՛տք է որ

Հասկանաք:

Թոչե՛լ է պետք. սակայն ու՞ր:-

Չե՞ք հասկանում. ես կուզեմ,

Որ իմ երգերը

Լուսե -

Ձեզ թուղթ թվան ու թանաք:

Չեք հասկանում... - Դուք պե՛տք է որ

Հասկանաք:

Ուրիշ - ոչինչ:

Ու հիմա --

Նու՛յնն է նորից. ես երգում եմ, որ հուզեմ

Ես երգում եմ - ակամա:

Ի՛նչ էլ երգեմ ` կուզեք - սեր,

Կուզեք - մահ:

Ես - խեղկատակ եմ հիմա...